

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ACHTUNG ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΚΠΕΜΠΟΥΝ «SOS»!

Λίγες οι ώρες, λίγοι οι εκπαιδευτικοί, λίγη και η πολιτεία...

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Όταν θέλει ο Έλληνας όλα τα μπορεί, ακόμα και να μεταφέρει τη γραφειοκρατία από την εδαφική μας επικράτεια στις ελληνικές κρατικές δομές στη Γερμανία! Αυτό το συμπέρασμα εξάγεται αβίαστα από τη χαρτογράφηση της κατάστασης των ελληνικών σχολείων στην πολυπληθέστερη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δεν γεννά την παραμικρή αισιοδοξία. Οι ώρες διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας για τα περίπου 11.500 Ελληνόπουλα σε σχολική ηλικία περιορίζονται, λείπουν εκπαιδευτικοί και με δική τους υπαιτιότητα, ενώ και η ελληνική πολιτεία, διαχρονικά και διακομματικά, κωλυσιεργεί στο να δώσει μόνιμες λύσεις.

Οι πιο πολλοί Έλληνες της Γερμανίας (πάνω από 700.000) ζουν στα κρατίδια της Βαυαρίας (πρωτεύουσα το Μόναχο), της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας (πρωτεύουσα το Ντίσελντορφ) και της Βάδης-Βυρτεμβέργης (πρωτεύουσα η Στουτγάρδη), με τα περισσότερα προβλήματα ως προς τα Τμήματα Ελληνικής Γλώσσας (ΤΕΓ) και το Λύκειο να εντοπίζονται στο τελευταίο. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν ξεκίνησε η σχολική χρονιά πολλά σχολεία ήταν κλειστά λόγω έλλειψης εκπαιδευτικών, ενώ υπάρχουν μονάδες με δυναμικότητα άνω των 160 μαθητών, όπως στο Ρόιτλινγκεν, οι οποίες δεν διαθέτουν παρά μόνο έναν καθηγητή. Οι εννέα εκπαιδευτικοί που είχε αποφασιστεί να μετατεθούν φέτος από τη Βαυαρία στη Βάδη-Βυρτεμβέργη έτυχε (!) να ασθενήσουν όλοι τους ταυτοχρόνως, με αποτέλεσμα να έχουν μείνει κενές θέσεις και στα δύο κρατίδια τουλάχιστον για τρεις μήνες, και, από την άλλη, μόνιμοι εκπαιδευτικοί των ΤΕΓ της Βάδης-Βυρτεμβέργης έχουν ζητήσει μετάθεση...

Είναι τόσο άσχημη η Στουτγάρδη και τόσο όμορφο το Μόναχο ώστε οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί επιλέγουν το δεύτερο; Το ζήτημα δεν είναι γούστου ή, τουλάχιστον, δεν είναι μόνο τέτοιας φύσης. Στη Γερμανία κάθε ένα από τα 16 ομόσπονδα κρατίδια χαράσσει μόνο του τη εκπαιδευτική του πολιτική, εκτός από το κοινό πλαίσιο που υπάρχει ως προς την αναγνώριση των πτυχίων. Στη Βαυαρία όμως οι εκπαιδευτικοί –και οι εξ Ελλάδος ορμώμενοι– πληρώνονται από το Γερμανικό Δημόσιο με γερμανικούς μισθούς. Αντιθέτως, στη Βάδη-Βυρτεμβέργη πληρώνονται από το Ελληνικό Δημόσιο με ελληνικούς μισθούς. Ίσως αυτό να εξηγεί πολλά για τη δημοφιλία του Μονάχου...

Δηλώσεις ψευδών στοιχείων

Ο Θανάσης Κήπας είναι πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Γονέων και Κηδεμόνων Γερ-

μανίας. Σε συνομιλία του με τα «Επίκαιρα» προτείνει –πράγμα, άλλωστε, που έχει κάνει προς όλους τους αρμόδιους φορείς, δίχως όμως ανταπόκριση– την ανατοποθέτηση ή την παροδική τοποθέτηση εκπαιδευτικών με δανεικό χαρακτήρα από σχολεία που δεν διαθέτουν δυναμικότητα άνω των 51 μαθητών, να εφαρμοστεί ο νόμος που προβλέπει τη σύμπτυξη σχολείων λόγω μικρής χιλιομετρικής απόστασης και να ελεγχθεί ο αριθμός των μαθητών όλων των ΤΕΓ με βάση τα στοιχεία που δηλώνουν υπευθύνως με την υπογραφή τους οι εκπαιδευτικοί, μια και κατά το παρελθόν προέκυψαν δηλώσεις ψευδών στοιχείων που εξασφάλιζαν τη μη μετακίνηση εκπαιδευτικών σε γειτονικό σχολείο έστω για δύο ή τρεις φορές την εβδομάδα.

«Κάθε που αλλάζει η ηγεσία στο ελληνικό υπουργείο Παιδείας αλλάζει και η πολιτική για τα ελληνικά σχολεία και στη Γερμανία. Δυστυχώς, δεν μας ακούει κανείς, γι' αυτό και φέτος είναι μια από τις χειρότερες χρονιές. Η μόνη λύση για το κρατίδιο της Βάδης-Βυρτεμβέργης είναι η ένταξη των ΤΕΓ στο γερμανικό ωρολόγιο εκπαιδευτικό σύστημα και για τον λόγο αυτό χρειαζόμαστε σταθερό αριθμό εκπαιδευτικών και πάνω απ' όλα μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Με βάση, εξάλλου, τη γερμανική νομοθεσία, μαθητάκια ελληνικής γλώσσας μπορούν να γίνονται μόνο μετά τη λήξη των "κανονικών" μαθημάτων, δηλαδή απογευματινές ώρες, για όλη τη διάρκεια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που σημαίνει μέχρι το 16ο έτος. Τα Λύκεια λειτουργούν και πρωινές ώρες, γιατί οι μαθητές είναι άνω των 16 χρόνων. Η γερμανική εκπαιδευτική πολιτική, ωστόσο, τροποποιείται και σε περίπτωση που περάσει το μοντέλο του ολοήμερου σε όλα τα σχολεία, αυτό θα σημαίνει επίσης ότι δεν θα υπάρχει χρόνος για τη διδασκαλία των ελληνικών», προειδοποιεί ο κ. Κήπας.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται, μιλώντας στο περιοδικό μας, και ο γενικός γραμματέας της ελληνικής κοινότητας Βάδης-Βυρτεμβέργης, Ανδρέας Σαλμανίδης. Ο ίδιος, μάλιστα, προτείνει να καθιερωθεί και στο δικό του κρατίδιο το μοντέλο του ενταγμένου σχολείου που υπάρχει στη Βαυαρία, έτσι ώστε, ανάμεσα σε άλλα, να απαλλαγεί το ελληνικό κράτος από τη μισθοδοσία των Ελλήνων εκπαιδευτικών, τους περισσότερους από τους οποίους χρεώνει, μάλιστα, σε κομματι-

Προσωπικό ενδιαφέρον Ζουράρι

Τη στιγμή που δεν έχει εκδοθεί ακόμα το ΦΕΚ που θα καθορίσει επακριβώς τις αρμοδιότητες του νέου υφυπουργού Παιδείας, Κώστα Ζουράρι, θα ήταν τουλάχιστον άδικο να του αποδοθεί η οποία ευθύνη για την «ανακατασούρα» που επικρατεί με τα ελληνικά σχολεία στη Γερμανία. Άνθρωποι του περιβάλλοντός του τονίζουν, πάντως, στα «Επίκαιρα» ότι πρόκειται για ένα ζήτημα που τον ενδιαφέρει προσωπικά, με τον ίδιο να σκοπεύει να κινηθεί απολύτως θεσμικά και νομότυπα σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες, εξαντλώντας όλες τις δυνατότητες ώστε να δοθεί μόνιμη λύση, χωρίς, παράλληλα, να δημιουργηθούν νέα προβλήματα. Σε αυτό το πλαίσιο, ο κ. Ζουράρις αναμένει άμεσα την εισήγηση της Διεύθυνσης Παιδείας Ομογενών, Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης, Ξένων και Μειονοτικών σχολείων (ΔΙΠΟΔΕ) προκειμένου στη συνέχεια να συνεδριάσει η αρμόδια Επιτροπή του υπουργείου.

Ο Θανάσης Κήπας.

Έλληνες μαθητές Λυκείου στα γραφεία της Ελληνόγλωσσας Εκπαίδευσης στη Στουτγάρδη.

κές τοποθετήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ.

«Είναι απαραίτητο η τοποθέτηση και η αξιολόγησή τους να γίνονται από το γερμανικό κράτος. Η αρρώστια χτυπιέται από τη ρίζα της. Τα βιβλία πρέπει να έρχονται στην ώρα τους και όχι κάποιους μήνες μετά –σήμερα φτάνουν ακόμα και στα μισά της σχολικής χρονιάς–, όπως πρέπει να εισαχθεί και η διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής και γενικότερα να αυξηθούν τα μαθήματα ελληνικών, που σήμερα δεν ξεπερνούν τις 150 ώρες διδασκαλίας τον χρόνο – από δύο ώρες τρεις φορές την εβδομάδα σε απογευματινό σχολείο για τους μαθητές Δημοτικού και Γυμνασίου. Κάποτε είχαμε 140 ελληνικά σχολεία στη Βάδη-Βυρτεμβέργη και σήμερα λιγότερα από 40, 38 για την ακρίβεια», κλείνει με παράπονο την επικοινωνία μας μαζί του ο κ. Σαλμανίδης. ■

